

regning eller er givet i brug på vilkår, som afviger fra bestemmelserne i lovebekendtgørelsen. Som eksempler på tilfælde, hvor kun den førstnævnte af betingelserne er opfyldt, kan nævnes ejendomme, der er undergivet brugsforhold i henhold til reglerne i lovebekendtgørelsen, men som ved lovens ikrafttræden ikke længere tilhører en ejer, som tillige ejer anden landbrugsejendom, herunder tilfælde, hvor ejendommen heller ikke tilhørte en sådan ejer ved forudgående fornyelser af brugsforholdet efter reglerne i § 5 i lovebekendtgørelsen eller ved forudgående forlængelse af brugsforholdet som følge af, at en rettidig afgivet opsigelse er bortfaldet ved dom eller i henhold til § 4 i lovebekendtgørelsen. Endvidere kan nævnes tilfælde, hvor ejeren udover den brugsforholdet undergivne ejendom stadig ejer anden fast ejendom på landet med det i lovebekendtgørelsens § 17 omhandlede tilliggende af $\frac{1}{2}$ ha eller derover, men hvor sidstnævnte ejendom ikke er en landbrugsejendom.

Med hensyn til kravet om, at ejendommen skal være en landbrugsejendom, er det alene afgørende, om ejendommen ved lovens ikrafttræden er omfattet af § 1 i loven om landbrugsejendomme. Et aylsbrug på mindst 1 ha, som tidligere har haft lavere grundværdi end den for landbrugsejendomme krævede, vil normalt være en landbrugsejendom, såfremt grundværdien ved den 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950 er ansat til 1.000 kr. eller derover.

Stk. 3, 1. punktum. Ejendommens anvendelse og karakter.

Ligesom efter §§ 15 og 16 i lovebekendtgørelsen af 1950 er tjenestehuse, ejendomme indrettet til særlig erhvervsvirksomhed samt lystejeendomme undtaget. Derimod er der ikke fundet tilstrækkelig anledning til i forslaget at medtage de øvrige i nævnte paragraffer i lovebekendtgørelsen omhandlede undtagelsesregler, henholdsvis for villæer og lign. bygninger med jordtilliggende — hvilke ejendomme må antages særlig at henhøre under den gruppe småejendomme uden landbrugsforpligtelse, som falder uden for lovforslagets område — og for ejendomme inden for bymæssige bebyggelser, idet en undtagelsesregel for sådanne ejendomme næppe ville være velmotiveret i en lovgivning, der alene angår ejendomme med så stort jordtilliggende, at de er undergivet landbrugsforpligtelse, og med bygninger, der har bevaret deres til landbrugsdriften svarende karakter, hvortil kommer, at jordtilliggendet i reglen vil ligge udenfor by-

mæssig bebyggelse, selvom ejendommens bygninger måtte være blevet omsluttet af denne. Endvidere er der under hensyn til lovforslagets karakter ikke fundet grundlag for en undtagelsesregel for ejendomme, som på et givet tidspunkt er undergivet et vederlagsfrit brugsforhold.

Stk. 3, 2. punktum. Landbrugsministeriets dispensationsbeføjelse er begrænset til tilfælde, hvor ejendommen ved lovens ikrafttræden er undergivet brugsforhold i henhold til lovebekendtgørelsen, men hvor ejeren ikke på dette tidspunkt tillige ejer anden landbrugsejendom. Dispensationsbeføjelsen, som udøves efter forhandling med statens jordlovsudvalg, kan kun forventes benyttet, hvor særlige billighedshensyn taler derfor, f. eks. i tilfælde, hvor den nuværende ejer i sin tid, eventuelt ved arv, har erhvervet en ejendom, som var givet i brug i henhold til lovgivningen om brug af huse på landet, og dette brugsforhold — uagtet ejeren hverken ved erhvervelsen eller senere har ejet anden landejendom — derefter ved hver brugsperiodes udløb er blevet stiltiende fornyet i henhold til § 5 i lovebekendtgørelsen.

Efter de foran omhandlede bestemmelser i lovforslaget er det alene de ved lovens ikrafttræden foreliggende forhold i forbindelse med betingelser, der knytter sig til fortiden, som er afgørende for, om en ejendom vil være omfattet af forslagets bestemmelser. En ejendom, som herefter falder uden for nævnte bestemmelser, vil ikke ved fremtidige ændringer af dens forhold kunne blive inddraget under lovforslagets område. På den anden side kan en af lovforslagets bestemmelser omfattet ejendom kun frigøres for disse i de i lovforslaget nævnte særlige tilfælde, jfr. i denne forbindelse forslagets § 13, stk. 2, sidste punktum, samt bemærkningerne nedenfor til § 1, stk. 5.

Da det til gennemførelsen af lovforslagets bestemmelser er påkrævet, at der snarest muligt skabes klarhed over, hvilke ejendomme bestemmelserne vedrører, samt at der for hver af disse ejendomme etableres en sikring af rådighedsindskrænkningerne, er der i *stk. 4* optaget bestemmelser om tilvejebringelse af en fortegnelse over ejendommene. Der har tidligere i henhold til § 1 i tillægslov nr. 116 af 13. marts 1943 været søgt tilvejebragt tilsvarende fortegnelser under medvirken af lokale myndigheder, men på grund af opgavens stærkt komplicerede karakter og vanskelighederne ved at opnå en ensartet bedømmelse af forholdene viste det sig ikke muligt ad denne